

Gjallarhornet

Nr 1, Årg 1 1987

Pris 20 kr

NY
NATIONELL
TIDNING!

För en blågul framtid

Ledare

Gjallarhornet? -syften och ambitioner

Gjallarhornet är en nystartad tidning som här utkommer med det första numret. Vi eftersträvar ett uppvaknande bland det svenska folket och främst då ungdomen. Vi vill återbringa den sunda nationella anda och höga moral som förr var en självklarhet. Vi vill återuppväcka stoltheten över vårt fosterlands historia och kultur.

Ungdomen idag lever i en uppsjö av amerikansk skräpkultur där heder och moral är satt på undantag. Kunskaperna om vår historia är helt obefintliga. Idag kan inte våra skolbarn ens första versen i nationalsången. För att vår kultur inte skall gå under och svensken försvinna, måste vi blåsa liv i den glöd som ännu finns kvar i den svenska folksjäl.

I en tid som vår, där en materialistisk och ansvarslös livsstil har kommit att dominera, är det glädjande att se den ungdom som nu vaknar och börjar sätta värde på sådant som främjar anden mer än plånboken. Kärleken till Mammon har ersatts av fosterlandskärlek. En kärlek till Sveriges kultur och historia. Kärlek till våra förfäder som gav sina liv i kampen för saker som dagligt bröd, rättvisa och åttatimmars arbetsdag.

Sunda nationella känslor spirar nu i vår unga generation som övergett profitens tankegång och istället axlat det ansvarsök vi ärvt av gångna generationer frihetskämpar. Vårt våldtagna fosterland som desperat skriar efter hjälp har blivit hörsammat och vi rusar till undsättning. Den nya livstilen innebär moral och fosterlandskärlek. Med glädje och stolthet kastar vi oss in i den strid som skall föra vår nation ut ur det raserade folkhemmet och in i den nationella gemenskapens ombonade stuga.

Vi kommer aldrig acceptera att förrädiska politiker och penninghungriga profitörer skövlar vårt land. Nej! Tvärtom sporrar det oss endast till ett än mer kraftfullt motstånd, där vi är övertygade om att förnuftet och klarsyntheten en dag segrar över vanvettet och förräderiet!

Liksom Engelbrekt kommer vi - Sveriges kämpande patrioter - en dag leda det tåg av svikna och förbittrade människor, som kommer riva ned förräderiets och ofrihetens murar till grunden.

Väl mött till Gjallarhornet!

Redaktionsruta

I Redaktionen:

Ansvarig utgivare: Mikael Jonasson

Chefredaktör: Jonny Berg

Redaktionschef: Per Svadling

Redaktionssekreterare:

Johan Rinderheim

Gjallarhornet nr 1 1987

Skriv i Gjallarhornet

Redaktionen tar tacksamt emot insändare, artiklar och synpunkter på innehållet.

Stöd Gjallarhornet

Gjallarhornet är i behov av extra bidrag för att kunna utveckla verksamheten. Använd Gjallarhornets postgiro 57 28 20-9.

**Gjallarhornet, Box 60015, 104 01 Sthlm,
Postgiro 57 28 20-9**

Eftertryck tillåtes endast om källan anges tydligt med fullständig adress.

Gjallarhornet-tryck Stockholm 1987

Detta nummer innehåller:

Ledare sid 2
Därför demokrati sid 3
Folkhemmet..... sid 5
Konsumtionssamhället..... sid 8
Bibehållen nationalstat... . sid 12

Nationalismen..... sid 14
Tradition..... sid 16
Nationell identitet.sid 18
Vikingatiden..... sid 20
Kultur..... sid 26

Därför demokrati

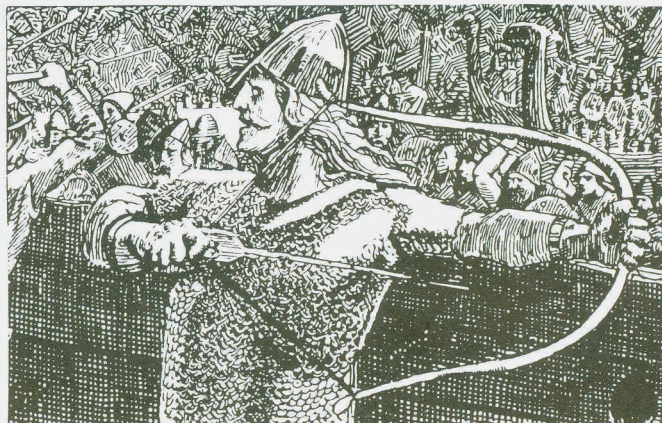
Ofta får man som patriot höra hur odemokratisk all nationalism är.
Men kan det verkligen vara möjligt att tusentals svenska patrioter
stödjer en odemokratisk extremistist-ideologi?

Av Johan Rinderheim

Högmod och översitteri har aldrig gått hem i Sverige. Den inofficiella "jante-lagen" har rått i vårt land sedan urminnes tider. Kungar och herremän som inte visat den respekt och ödmjukhet som det svenska folket krävt har aldrig blivit långlivade. På vikingatiden hände det t o m att impopulära kungar offrades till gudarna. Innan de kristna kungarna "av guds nåde" kom till makten brukade man vid tingen välja den kung eller herreman man ville bli ledd och rep-

resenterad av. Detta var en god början till demokratin i vårt land, men tyvärr raserades denna utveckling av den kristna herre-slavmentaliteten. Även om det kristna förtrycket i Sverige kan tyckas ha varit svårt, så fick den totalitära sidan av kristendomen aldrig fotfäste i det svenska folkmedvetendet. Efter att den nu rådande demokratin infördes kunde man börja bygga upp ett riktigt svenskt Sverige. Denna demokrati fungerade utmärkt fram till sextio-

talet då främst socialdemokraterna började få slut på sina framtidsvisioner, man hade förverkligat de flesta av sina sekelskiftesdrömmar. Denna brist på visioner och nytänkande ledde till en ideologisk kris, inte bara hos socialdemokraterna utan hos samtliga av de etablerade riksdagspartierna. En kris som sedan fortsatt. De fem riksdagspartierna har reagerat på denna kris med att gå till angrepp på partierna utanför riksdagen, ivrigt påhejade av svenska massmedia som ju alltid tar den politiskt starkes parti. Vad riksdagspartierna borde göra, är att erbjuda sina väljare goda alternativ till småpartierna. Då skulle den svenska demokratin fungera. Men istället gör man som i leken "herre på täppan", man knuffar bryskt ned de som inte redan "står på kullen" (sitter i riksdagen). Denna röta i vårt demokratiska system vill vi demokratiska nationalister angripa från två håll: **För det första** vill vi förstärka yttrandefrihetsrätten. Främst genom att sänka portot för föreningsbrev o.dyl. För har man inte råd att sprida sina ideer så spelar det ingen roll hur mycket åsiktsfrihet man än har. **För det andra** vill vi införa fler folkomröstningar i viktiga frågor typ kärnkraft, invandring mm. Att låta folket

säga sin mening i en enskild fråga torde vara mest demokratiska beslutsförfarandet som finns. Om man nu är demokrat! Svenska massmedia har med Dagens nyheter i spetsen börjat lansera tesen att folkomröstningar är det mest odemokratiska man kan tänka sig. Denna antidemokratiska kampanj har man dragit igång främst för att man räds resultatet av folkomröstningen om massinvandring i Sjöbo kommun. Det är nämligen möjligt att riksdagspartiernas linje förlorar och då vill man genast sätta de demokratiska spelreglerna åt sidan. Så ytligt sitter de demokratiska idealen hos åsiktsmafian i riksdagen! För oss som satsar på det typiskt svenska sitter naturligtvis demokratitänkandet betydligt djupare än så. **Demokratin är en viktig del av det svenska kulturarvet och är värd att försvaras till sista man!**

Skriv gärna insändare till Gjallarhornet med synpunkter och inlägg.

Gjallarhornet, Box 60015, 104 01 Sthlm

Pg: 57 28 20 - 9

Folkhemmet och det mångkulturella samhället

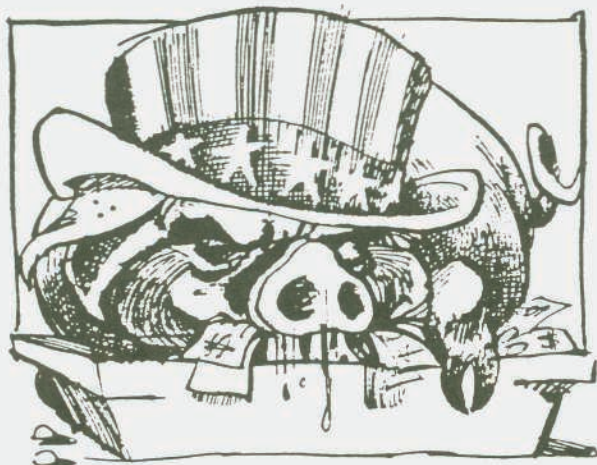
Av Jonny Berg

Sverige, landet där ingen står utanför, där ingen går hungrig. Denna vackra utopi, drömmen om folkhemmet, Per Albins folkhem. Denna enkla, medmänskliga tanke. Arbetarens kamp, korståget mot orättvisan som hållit kroppsarbetaren i schack genom långa tider. Frigörelsen.

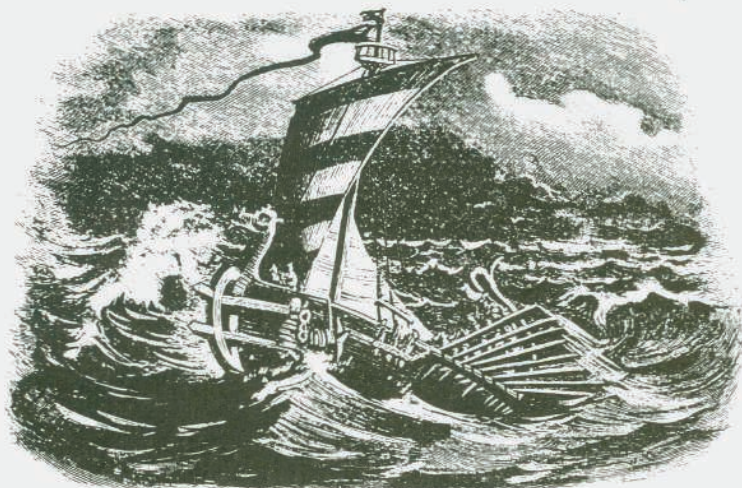
Kampen började bra, gav många bra resultat, men sedan gick allting fel. Det föddes vansinniga tankar som förde Sverige och svenskarna mot avgrunden. Det finns två stora orsaker till vårt lands nedgång. Den första är det profittänkande i god amerikansk anda som tagit våra själar i besittning. Den andra och värsta, är idén om det mångkulturella samhället som dag för dag puttar oss över kanten. Framlidne statsminister Olof Palme var en av dess största förespråkare.

Vårt land har genom hundratals år varit ett svenskt land, där splittring och oenighet aldrig har förekommit i större skala likt andra traditionellt oroliga länder. Förvisso har den arbetande klassen länge blivit utnyttjad och utsugen av giriga profitörer och andra penningstarka. Men dessa förhållanden har ändå aldrig lett till nationens splittring. Våra inre problem har alltid lösts inom gränserna. Vår homogenitet och vår enighet som varit följden av denna har hållit folket samman som folk, fastän tiderna ibland varit svåra och folket genomlidit både svält och krig.

Globalt och historiskt sett har Sverige varit en av de mest eniga och harmoniska nationerna. Det gamla jordbrukarlandet Sverige har aldrig varit hemvist för penning-

galna mammondyrkare. Sådana idéer och handlingar har oftast kommit pulserande utifrån, främst från splittrade länder där landet och folket inget betytt. Länder där

det trolösa folket hängett sig åt att utsuga varandra för att vinna pengar och makt istället för den kärlek de aldrig fått, som ett homogent folk alstrar i sin nationella gemenskap.

Utsugarna på 1700- och 1800-talet fick till sist ge vika för den svenske arbetarens eniga styrka, när deras röster krävde rättvisa. En arbetsdag på 15 - 16 timmar med näst intill obefintlig lön var dessa människors vardag och ofta hade de sex - sju barn att försörja. Semester hade de inte hört talas om och pensionen var inte ens påtänkt. ATP, MBL, åtta timmars arbetsdag m m var saker som kom långt senare och var frukten av dessa människors uppoffringar.

Den invandring som förekom under denna tid och tidigare, bestod endast av t ex tyskar, holländare och andra närbesläktade folkslag, som sökte sig till vårt land.

Efter mycket lidande och uthållig kamp vann folket slutligen rätten till sina liv. De bröt förtryckets bojar i vilka de levt som trälar. Nu kunde de äntligen leva innehållsrika och människovärdiga liv. De kunde ge sina barn ett arv bestående av en framtid som innehöll annat än

hopplöshetens mörker.

Idag ser vi dessa saker som självklarheter, men en gång i tiden har människor gett sina liv för att uppnå dessa ting. Detta var vårt arv och det var vårt ansvar att förvalta det väl.

August Palm, Hjalmar Branting, Per Albin Hansson m fl, svenska folkets hjältar, det är verkligen synd att de, deras ideal och deras folk skulle bli så svikna av människor odlade i deras egna led.

I samma veva som det moderna industrisamhället växte fram och tog form så bredde det kapitalistiska imperiet ut sina vingar. Den amerikanska mentaliteten spred sig runt världen och håller idag de flesta västländer i sitt grepp. Amerika är ett bra exempel på ett land utan ett egentligt folk, som är uppbyggt på mängder av olika folkslag och minoriteter. Den amerikanska patriotismen vilar inte på naturliga grunder som kärleken till landet och folket, utan på kärleken till materiella statusartiklar och det politiska system som de kallar demokrati. Detta land är ett försök att genomföra det omöjliga (se artikeln i detta nummer av Olle Jansson: Nationalstaten).

Amerika går tyvärr ej att rädda på grund av dess historiskt instabila fundament. Däremot väller den amerikanska skräpkulturen över vårt land och smittar svenskarna med sin "sköt dig själv och skit i andra"-mentalitet. Vårt folks moral körs i botten och vi har redan förvandlats till en miniatyr av detta land. Narkotika, våld, prostitution, grov kriminalitet m m, sådant som inte hör till det svenska folklynnnet, har blivit en del av vår vardag. Det svenska har fått ge vika för utlandets nycker och vi formligen dränks i coca cola, pizza och kebab.

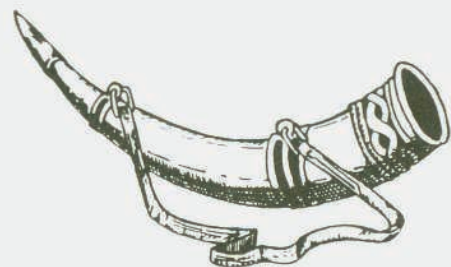
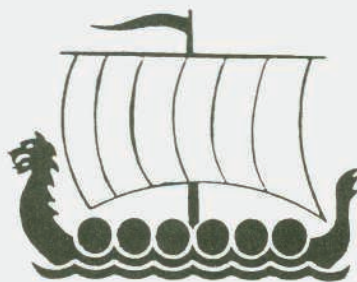
Per Albin Hansson hade sin dröm, folk-

hemmet och Olof Palme hade sin, det mångkulturella samhället. Det är tråkigt. Per Albins och Palmes ambitioner är ju faktiskt som hund och katt. Folkhemmet är formeln till det lyckliga, rättvisa samhället. Det mångkulturella, ämnet som snarare bryter ned detta. När vi slutligen löst våra befintliga problem, lade Palme ned hela sin själ för att skapa nya. När arbetslösheten härjar på landsbygden likt kolera och den oundvikliga urbaniseringen är ett faktum, sänder man iväg traktens ungdom till någon storstad. Men samtidigt som man sänder iväg de infödda mot en oviss framtid tar man emot invandrare, som dessutom medför betydligt större kostnader för kommunen. När lantbon flyttar till staden blir han endast en till i den redan oändligt långa bostadskön. Istället för att satsa landets resurser på dess ungdom, skänker man dessa till människor från främmande länder med helt annorlunda kultur än vår med sig i bagaget. Man stjälar ungdomens arv för att istället investera i människor som tydligen anses "finare". Vad kan det annars bero på? Ingen normalt funtad person går på pratet om "flyktingar"

och internationell solidaritet. Regeringen har endast döpt om ordet invandrare till flykting. Sjukvård, äldreomsorg, utbildning m m är saker som man kraftigt skär ned på i "solidaritetens" namn.

Vår kultur dör ut till förmån för mer "färgglada" sambakulturer. Vår historia faller i glömska och vår nationalsångs vackra verser vittrar sönder i djungeltrummans dunk. Vår nativitet är så låg att vi inte har stora chanser att överleva som folk i detta invandrarland. Dessutom har aborten nära nog blivit ett preventivmedel. Numera kan man i skydd bakom lagen utföra människomord. AIDS hotar nu även vårt land, men det är snart inte mycket kvar att hota.

Patriotens kamp är livsviktig för vårt lands framtid. Det måste till rejäla krafttag för att få vårt land på fötter igen. Men trots vår mörka situation finns det glöd kvar. Vi patrioter får aldrig tappa vårt hopp till rättvisan. Vår kamp kommer att ge seger och bevisa att rätt vinner över fel. Gjallarhornet kallar till kamp.

Dekaler från Gjallarhornet

Pris: 10 st/15 kr 20 st/30 kr

Blandad bunt prov exemplar 20 kronor.

Pg: 57 28 20 - 9

Konsumtionssamhällets slaveri

Av Johan Rinderheim

I våra dagars högt industrialiserade samhälle får medborgarna mer och mer fritid. Denna ökade fritid var i början av detta sekel blott en hägrande drömtillvaro, vilken våra förfäder kämpade hårt för att förverkliga. Mer fritid, trodde man, skulle leda till mer gemenskap, ett rikare familjeliv, mer tid för hobbies, möjligheter att studera - ja, kort sagt ökad livskvalitet. Men trots all vår nya fritid är våra framtidsdrömmar fortfarande desamma som sekelskiftes-svenskens! Faktum är att fritidstillvaron för dagens svensk utvecklas alltmer till drömmarnas raka motsats! Ensam-mare än någonsin, karriärfixerad och prylgalen lever svensken ett liv för dagen, med ångest och rädsla inför framtiden. Hur har det då kunnat bli så här?

För att förstå det, måste man först inse att mäktiga krafter manipulerat fram denna situation och ser den som idealisk. Dessa "mäktiga krafter" är inte precis några hornbeprydda mörkmän med eldgafflar, utan snarare ett antal portföljbärande, propert klädda direktörer som kontrollerar större delen av den ekonomiska världsmarknaden. Dessa har tillsammans med USAs och Västeuropas ideologiskt korrupta regeringar byggt upp ett dekadent konsumtionssamhälle som effektivt har förslavat medborgarna och besinningslöst skövlat och förgiftat allas vår miljö. Metoderna man använder för att klara av allt detta är inte alltid så lätta att urskilja, för vägen till det totala konsumtions-samhället bereds genom en förrädisk smygande indoktrinering. Istället får man studera hur propagandan ser ut och hur folk påverkas av den.

Ekorrhjul

Prylhetsen är den mest påträngande propagandan. Den kan liknas vid ett ekorrhjul, där man efter varje steg (köpt pryl) lurats att tro att nästa steg kommer att ge den fullkomliga lyckan. Att man gång efter annan lyckas övertyga oss medvetna och kritiska konsumenter om nödvändigheten av oftast rent idiotiska prylar - som exempelvis toalettpappershållare som spelar Helan & Halvan-signaturen när man drar i papperet - är helt och hållet tack vare de skickliga reklambolagen. I konsumtionssamhället är de psykologiskt kunniga reklam-männen helt outhärliga, de är de verkliga skaparna av alla de trender som vi vanliga dödliga faller för. Reklam-männen har dock inte helt fria händer i sitt arbete, huvuddragen i trender och konsumtionsriktningar bestäms naturligtvis på högre ort

Politisk styrning

Skaparna av konsumtions-samhället har alltså en oerhört stark maktposition, från vilken man styr mode såväl som politik. Som ett klagande exempel kan vi ta följande tankeexperiment: Det är inte helt otroligt att även en så "folkligt spontan" rörelse som studentrevolten -68 egentligen hade sitt ursprung bland de multinationella företagens direktörer och deras gelikar. En hel ungdomsgeneration i Väst förvandlades på kort tid till amatörrevolutionärer. Det vulgär marxistiska budskap studen-

terna förde fram var så politiskt oskuldsfullt, att det dåvarande etablissemangets häftiga motreaktioner idag ter sig överspända och groteska. Revolten skedde i ett någorlunda stabilt ekonomiskt läge, utan några svårare klass- eller ras-motsättningar. Egentliga orsaker till konflikten saknas alltså. Men vad skulle konsumtionssamhällets skapare ha för intresse av att skapa sina egna fiender? En teori är att man ville bygga upp ett politikens "Frankensteins monster", vars enfald och frånstötande yttre skulle stöta ifrån sig alla kritiskt tänkande människor. Sedan skulle konsumtionssamhällets på förhand givet segerrika kamp

mot det egenhändigt tilltygade monstret övertyga den västerländske medborgaren om konsumtionssamhällets förträfflighet. En annan teori är att man enbart ville skapa kaos i samhället - på vinst och förlust - samt splittra så många familjer som möjligt. Men vad skulle då konsumtionssamhället vinna på något sådant?

Familjesplittringen

Detta med att splittra kärnfamiljerna är ett genidrag som numera har blivit en av reklamkarnas huvudsysselsättningar. Man bygger upp ett samhälle där

Böcker från SFFS

Kommunisternas heliga krig

Pris: 95 kr inkl frakt

Sovjet hotar Sverige

Pris: 45 kr inkl frakt.

SFFS, postgiro: 17 54 14 - 2

varje åldersgrupp lever i sin egen isolerade värld, med konstgjorda generation-smotsättningar som nästan omöjliggör kontakter utanför generationsgränserna. Sedan kallar man denna perverterade situation för "en oundviklig följd av utvecklingen" och talar om den nödvändiga anpassningen till "det moderna samhället". Syftet med raserandet av "kärnfamiljen" är i grund och botten att få konsumenterna att konsumera mera. En lycklig och harmonisk familj kan nämligen sitta samlad en hel kväll och bara umgås. En sådan familjekväll är ur strikt materialistisk synvinkel en katastrof - man konsumerar just ingenting!

I en ideal-konsumentfamilj däremot, sitter föräldrarna hemma med varsin drink och ser en dålig video, sonen sitter och knappar på ett dataspel i sitt rum och lillasystern fascinerar av sin Barbie-dockas nya bubbelpool. Litet senare på kvällen ger sig barnen ut för att sparka ned pensionärer eller "psyka snutar" (= provocera polismän/kvinnor). Föräldrarna å sin sida går lyckligt ovetandes om barnens aktiviteter - på ett dyrt inneställe och hittar varsin nattpartner. Frigjord och evigt ung ska man vara som ideal-konsument! Mina ex-

empel är ingalunda heltäckande, det är naturligtvis många fler företeelser och värderingar som man i konsumtionssamhällets ledning vill att vi ska se som naturliga.

Över-aktiveringen

I konsumtionssamhället ska medborgarna vara aktiva. De ska arbeta aktivt och de ska berikas med en aktiv fritid. Men de ska naturligtvis inte aktivera sig efter eget huvud. Nej, detta är ytterligare ett fall för reklamakarna. Vill man inte att folk ska fundera över sin livssituation eller än värre, engagera sig politiskt, ska man sysselsätta dem. Detta har reklamakarna insett sedan länge, så nya "inneprylar" och "innesporter" avlöser ständigt varandra. Det man prackar på folk får gärna vara hur dumt som helst, allt går ju att sälja "med mördande reklam". Som exempel på detta kan vi ta senaste innesporten i USA - gåing. Som namnet antyder ska man alltså - istället för att motionslöpa - gå, utrustad med allt för ändamålet nödvändig (och dyr) utrustning. "Inneaktiviteter" av det här slaget ter sig ofta enbart komiska, men faktum

är att i dagens konsumtions-samhälle har man nästan helt lyckats med att passivisera folket genom överaktivering. Idealtillvaron som förespråkas är lika händelserik som den i amerikanska TV-serier typ "Dallas". När man ser ett avsnitt av exempelvis Dallas är det faktiskt meningen att tittaren ska uppleva sin egen tillvaro som torftig och händelselös och på så sätt bli mer mottaglig för den mera direkta reklamen. Budskapet är egentligen enkelt: sysselsätt dig hela din fritid med våra dyra "grejer"! Och det gör vi. En del människor arbetar t o m övertid för att få råd med de senaste inneprylarna. Många springer dessutom livet ur sig för att hinna från tennisträningen till kvällsgympingen. Inte heller är det ovanligt att folk betalar för att få en "läckert brun", heltäckande hudcancer på något solarium. Alla dessa hets-trender har fått till resultat att dagens svensk ofta uppfattar sitt arbete eller sina studier som ett tillfälle att vila ut från den allt arbetsammare fritiden. Så kan vi inte ha det länge till! Detta är exempel på en grotesk form av slaveri där slaverna villigt och glatt betalar för sina bojor! Ett konsumtionssamhällets slaveri...

Alternativet

Ett anti-materialistiskt motstånd börjar alltmer vinna terräng i Västeuropa. Nationella och/eller "gröna" partier finns representerade i många av Europas parlament. Både de nationella och de gröna har ett starkt inslag av anti-materialism i sina respektive ideologier och utgör tillsammans ett starkt alternativ till konsumtionssamhället. Tyvärr är ett aktivt samarbete mellan nationella och gröna inte aktuellt. De gröna förespråkar oftast en mycket oseriös och liberal massinvandringspolitik, vilket varken de själva eller nationalisterna vill kompromissa

om. Däremot kommer båda grupperna säkerligen gemensamt gå emot förslag som förstärker konsum-

tionssamhällets ställning. Det finns alltså skäl att vara förhoppningsfull inför framtiden, men ska samhället förändras i positiv riktning måste DU göra en insats. Vill du inte att Europa ska förvandlas till ett andra klassens USA, helt genomkommersialiserat, med olika folkslag boende i ghetton överallt, ja, då måste du

stödja den demokratiska nationalismens framväxt i Sverige!

Tjejer! Se hit! Vi har bildat en ny patriotisk tjejförening.

Kvinnor för Sverige (KFS)

Gå med i KFS. Vi lägger fram det kvinnlig perspektivet på svensk nationalism - men har även en avspänd sida med småmöten och fester m m.

Medlemsskap 50 kr Information 15 kronor

Kvinnor för Sverige (KFS)

Box 20, 136 21 Haninge Postgiro: 495 91 41 - 5

Barnen

Vår framtid!

Klistermärke som snart kommer

Sveriges framtida ställning
mot bakgrund av invandringen
och flyktingströmmen

- Bibehållen nationalstat eller ett försvarslöst experiment för språkförbistring och multinationalism?

Av Olle Jansson

Alla de fem svenska riksdagspartierna har enhälligt beslutat att Sverige skall bli "ett flerspråkigt och mångkulturellt samhälle". Detta betyder ett radikalt uppbrott från de historiska traditioner som skapat Sverige som en gammal och solid nationalstat med ett språk och en förhärskande (nationell) kultur inom den västerländska kulturkretsen.

Två frågor:

1. Har svenska folket till fullo insett denna oerhört omgestaltande förändring?

Svar: Knappast, det stora flertalet svenskar (liksom äldre invandrare) torde inte ha insett innebörden, eftersom man inte blivit klart informerad.

2. Har detta beslut fattats egenmäktigt av de (för svenska folkets övervägande flertal representativa) politiska partierna?

Svar: Ja, ty denna för vårt land och folk avgörande fråga har aldrig förelagts de svenska väljarna i något riksdagsval och heller aldrig tagits upp i en folkomröstning (som t ex frågan om omläggning till högertrafik eller frågan om kärnkraftens avveckling).

Mot denna bakgrund inställer sig frågan om svenska folket här blivit överkörda av sina förtroendevalda (d v s de politiska riksdagspartierna). Svaret är tveklöst **Ja**. Är detta förenligt

med en väl fungerande demokrati? Svar: Nej!

Följande frågor bör också ställas:

1. Skall Sverige förbli en traditionell nationalstat?

2. Hur skall detta kunna upprätthållas om Sverige skall bli "ett flerspråkigt och mångkulturellt samhälle" och vi med vår jämförelsevis lilla befolkning med låg nativitet släpper in så många flyktingar (utöver de många invandrare och flyktingar som redan finns i landet) med laglig rätt att på svenska samhällets bekostnad bibehålla sina hemspråk och sin egen kultur?

3. Om Sverige skall inom en snar framtid upphöra att vara en nationalstat, hur skall vi då kunna och vilja försvara oss mot en främmande makt som vill ockupera oss och påtvinga oss en främmande regim?

4. Vilken stat eller nation har verkligen kunnat förverkliga ett

flerspråkigt och mångkulturellt samhälle med inre stabilitet utan svåra sociala spänningar och stridigheter? Romarriket? Det romerska riket av tysk nation? Den habsburgska dubbelmonarkin Österrike-Ungern? Alla dessa stora riken och stater gick ju under just därför att de var flerspråkiga och mångkulturella. Om vi ser på nuvarande stater/nationer: USA? Sovjetunionen? Jugoslavien? Indien? Brasilien? Vad finner vi väl då, om inte sociala och politiska förhållanden som flertalet svenskar knappast vill efterlikna för Sverige - i USA svår brottslighet i storstäderna, omfattande organiserad kriminalitet, mycket svår och omfattande knarkmissbruk och därjämte stora spänningar mellan skilda etniska grupper; i Sovjet en totalitär och odemokratiskt slutet militärt präglad stat; i Jugoslavien stora motsättningar mellan delrepublikernas skilda etniska grupper och dessutom ekonomisk ineffektiv-

tet med bl a en massarbetslöshet som endast kan nödtorftigt klaras genom att bortåt en miljon jugoslaver arbetar utomlands (i Sverige bortåt 45 000 jugoslaver); i Indien enorma klyftor mellan klasser och etniska grupper med bottenlöst fattiga massor på samhällets botten; i Brasilien också stora sociala klyftor och dessutom en regim som totalt åsidosätter de mest elementära miljökrav genom att skövla de tropiska regnskogarna i Amazonasbäcken och i djungeln. Och

inte med allmänna fraser och fromma förhoppningar!

5. När flertalet stater i världen, i synnerhet de unga staterna i Tredje världen, ivrigt söker hävda sin nationella särart och sitt nationella oberoende och vi officiellt lovprisar detta, varför skall det då vara så fördärligt eller dåligt med ett **svenskt Sverige**?

6. Hur kommer det sig att Sverige så länge har kunnat skapa ett så jämförelsevis stabilt samhälle utan inre motsättningar och utan

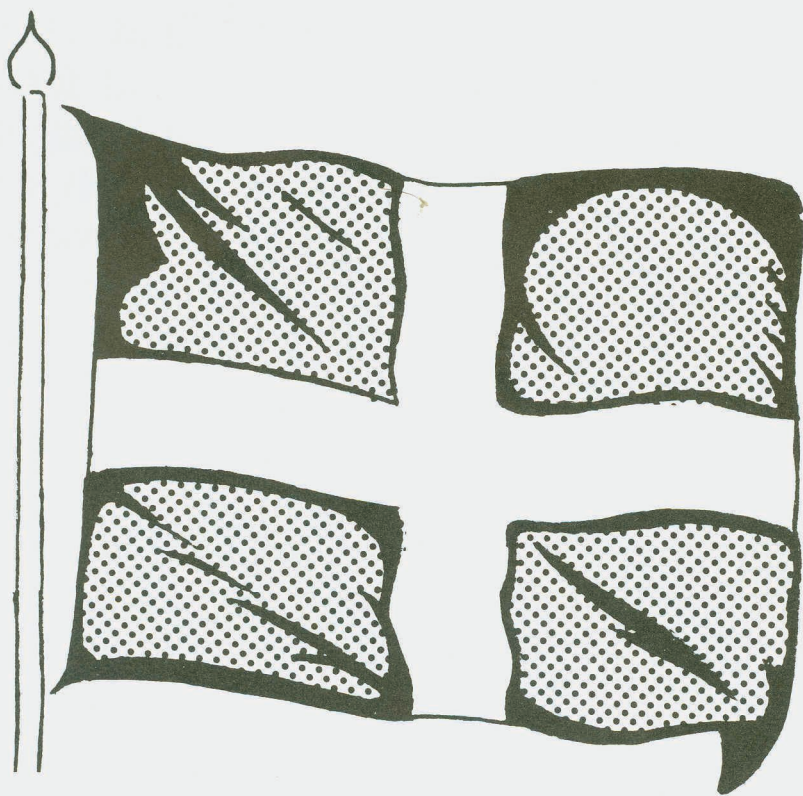
7. Det trespråkiga Schweiz med sitt traditionellt starka internationella engagemang för en mycket restriktivare invandrings- och flyktingpolitik än Sverige. Varför? Vore det inte skäl att försöka fastställa orsakerna här till?

8. Det tvåspråkiga Finland, vårt kära grannland som i flera hundra år (före 1809) tillhörde Sverige och, med vilket vi har traditionellt nära förbindelser, för en extremt restriktiv invandrings- och flyktingpolitik och överväger inte att ändra sig. Varför? Vore det inte skäl att få reda på de verkliga orsakerna här till? Och varför kan Sverige inte inse att Finland kanske handlar och tänker klokare i detta avseende? Eller har Sverige ensamt rätt och i så fall varför?

9. Skulle verkligen ett flerspråkigt och mångkulturellt Sverige befrämja den försvarsvilja som är själva den grundläggande förutsättningen för att Sverige skall kunna försvara sig? Hur skall allt fler från avlägsna utomeuropeiska länder utan rötter i Sverige ha motivation att göra personliga uppoffringar för att vilja försvara vårt land?

10. Hur skall de allt fler svenska medborgare som indoktrinerats med amerikansk kulturimperialism (rock, våldsporr, videovåld, knarkrus o s v) vilja och kunna försvara sitt land som de allt mindre upplever som sitt eget?

Det är främst dessa frågor som ständigt skall ställas! De etablerade politikerna kan aldrig undgå det faktum att nationalstaten är i fara genom den nuvarande invandrings- och flyktingpolitiken. Genom sakliga argument, som grundas på erfarenheter både i historien och nutiden, kan man stjälpas myten om det mångkulturella samhällets saliggörande verkningar.

värst av alla flerspråkiga och mångkulturella länder är ju det lilla Libanon, som en gång be- tecknades som Mellanösterns pärla med en välutbildad och tidigare jämförelsevis välbärgad be- folkning. Varför skall just Sve- rige lyckas som flerspråkigt och mångkulturellt samhälle där alla andra länder i historisk tid och i samtiden har misslyckats? Den frågan är våra ansvariga politiker skyldiga att besvara - och i sak,

djupare sociala klyftor? Är det inte därför att Sverige haft en jämförelsevis homogen befol- kning, ett enspråkigt (inte flerspråkigt) och ett i stort enkul- turellt (inte ett mångkulturellt) samhälle? Varför skall då detta upplösas och ersättas av ett äventyrligt etnosocialt experiment som erfarenhetsmässigt har miss- lyckats i mer eller mindre hög grad i alla andra länder där man erövat att förverkliga det?

Nationalismen en vänsterideologi?

I politiska sammanhang talar man ofta om en höger-vänster skala, där borgerligheten är "höger" och socialister och kommunister är "vänster". Men varifrån kommer egentligen dessa uttryck? Jo, de har sitt ursprung i placeringsordningen i det franska parlamentet (nationalförsamlingen) under ett tidigt stadium av franska revolutionen.

De reaktionära rojalisterna satt till höger om talmannen och de radikala revolutionärerna till vänster. Den rätta betydelsen av ordet "höger" är alltså "reaktionär" och "vänster" betyder följaktligen något i stil med "nytänkande" eller "reformvänlig". Att socialister och kommunister numera fått monopol på ett så viktigt begrepp som just "vänstern" är därför språkligt sett ganska allvarligt. Tyvärr finns det många exempel på positivt laddade ord som socialisterna nästan helt fått monopol på: fred,

solidaritet, befrielsekamp, för att nämna några i raden. Den som läst George Orwells bok "1984" inser faran i att låta ord förlora sin betydelse. I boken kallar den styrande regimen exempelvis ordet "fred" för "krig" och tvärtom. (Jfr Sovjets "fredsbevarande" verksamhet i Afghanistan, eller det svenska stödet till ANC för "freden" i Sydafrika.) Detta för att förvill folket och göra det svårare för politiska motståndare att organisera sig. Som patriot får man sålunda inte luras med i kommunisternas "ordkrig", utan istället kraftfullt protestera när de använder ord som "fred" och "solidaritet" i sin verklighetsförfälskning. Ta gärna det kommunistiska "mönsterlandet" Etiopien som exempel på kommunistisk "solidaritet" med tredje världens folk! Trots att den etiopiska massvälten hela tiden fortsätter, bidrar de "solidariska" kommunistländerna endast med vapen

och pråliga uniformer. Att få fram mat och förnödenheter är tydligen inte lika viktigt, sådana "oväsentligheter" överlåter man gärna på avdankade rockmusiker i väst.

Nu är det ju inte bara socialister och kommunister som försöker lägga beslag på vissa ord, även andra partier strävar efter ordmonopol. Exempelvis vill högern ha valfrihet och nationalsocialisterna "lag och ordning". Dessa ordmonopol får inte förväxlas med bruket av slagord, vilka alltid använts flitigt i politiken. Det är endast de slagord som "permanentats" som avses. Ordmonopol är inte bra för de-

mokratin, risken är att man i en diskussion säger ett "laddat" ord och därefter genast placeras i ett åsiktsfack av åhörarna. I ett sunt debattklimat bedöms man efter vad man säger, inte efter de ord man använder.

Vad ska man då göra för att själv inte bli stämplad som "röding", "nazist" eller kanske "miljönisse", när man börjar förklara vad modern patriotism innebär? Det bästa är att leda över diskussionen på flera områden, visa upp den nationella helhetssynen på tillvaron och inte vara rädd för att fritt använda ord från andra politiska läger - "orden tillhör oss alla".

Gjallarhornet
Bevarar Sverige Svenskt

Stöd Gjallarhornet! Postgiro: 57 28 20 - 9

Tradition

Inte ett osant ord

Den enkla sanningen om julen

En tidskrift som inte har ont om extra dollar är Plain Truth. Den är engagerad i den extrema yankeeprotestantismens sak och intar sin plats på skalan inom den kampanj som den moraliska multimiljondollar-majoriteten bedrivit i förenta staterna under de senaste åren. "Guds världsomfattande kyrka", som producerar Plain Truth, publicerar också småskrifter som behandlar särskilda aspekter på Bibeln och kristen religions-utövning.

"The Plain Truth about Christmas" (Den enkla sanningen om julen) är ett speciellt intressant och avslöjande arbete. Även om reaktionen inför argumenten från en del läsa- res sida kan vara mycket fientlig, kan slagkraften i argumenten inte förnekas. Vad författaren, Her-

bert Armstrong, säger här är att julen är till stor del hednisk både till sitt ursprung och i många sidor av dess nutida firande. Som barn lärs vi att fira julen som Kristi födelsedag utan att få veta att det inte finns något som helst belägg för att Jesus var född på juldagen. "Om jag hade utrymme i denna skrift", skriver Dr Armstrong, "kunde jag visa er att det finns bibliska skrifter som åtminstone starkt indikerar (Jesus var född) ungefär sex månader efter judarnas påskhögtid". (September). Författaren fortsätter att påvisa att den 25 december är datum för solens återkomst (precis dagen för den gamla romerska högtiden vid solens födelse (The Rebirth of Sol) och påpekar att under 400 år efter Jesu död firades

inte den 25 december av kristna. Endast hedningar och syndare, får vi veta, firar födelsedagar, (och det är ett faktum att de tidiga kristna inte hade för vana att fira födelsedagar utan dödsdagar).

Efter en färd till Babylon för att upptäcka ursprunget till Madonnan (hedniskt igen) fortsätter analysen med att skoningslöst avslöja upprinnelsen till järnekskransen, till sedan att hänga upp mistel och att bränna julkubb. Vi görs sedan uppmärksamma på att kyssas under misteln "var ett tidigt steg i den natt av festande och utsvävningar som celebrerade den "gamla solens" död och den nyas födelse vid vintersolståndet". Den mycket älskade Santa Claus avslöjas också som en hednisk bortbytning och vad värre är

kan vara djävulen i förklädnad, ty "Old Nick" (S:t Nikolaus?) uppträder som en ljusets ängel för att vilseleda (II Korintbrevet 11:14; Uppenbarelseboken 12:9). I Jeremia 10:2-6 lär vi något om julgranen också, att utsmyckningen av ett skogsträd inför vinter-solståndet är "hedningarnas sed".

De fakta som ges i denna skrift är obestridda: Plain Truth har inte gjort någon originell upptäckt; men vad som är negativt för författaren är positivt för europen. Julianus upptecknade sin bestörtning när han blev varse att de kristna högtiderna, helgonen och symbolerna (även inkluderande numeriska symbolismer) är till stor del ärvda från Zoroastrianismen och andra hedniska religioner

(som har visats av Martin Larson i hans lärda studium av kristendomens ursprung, "The Religions of the Occident"). Kristendomen var mest "hednisk" vid tiden för de barbariska stammarnas bosättning och under medeltiden, som kristendomen gjorde till sin egen och som ändå karakteriserades av sådana fenomen som sökandet efter den Heliga Gral; bilden av solmakten: typiskt hednisk denna. Hur skall vi då tolka det faktum att Plain Truth är en kristen tidskrift som attackerar några av de mest omhuldade riter-na?

Den kristna nekrosen bärs av den nattliga och semitiska aspekten på kristendomen (exemplifierad av Plain Truth) där en känsla av syndfullhet överskyles tills den vid den yttersta

punkten blir till avsky för livet självt, något som starkare framträder i lågkyrkan än i högkyrkan men som är gemensam för alla. Det finns samtidigt en solhednisk anda inom kristendomen, vars ursprung är nordiskt och romerskt. Denna kristendom är inte i opposition mot den hedniska världen utan är en fullbordan av den. I motsats till Plain Truth's kristendom är den inte rädd för sitt arv utan tillbakavisar snarare de sidor av kristendomen som är främmande för de europeiska folken. Denna hednakristna syntes behövs för att vinna allas hjärtan som tror på eviga sanningar och äkta värden gentemot människor utan tro och eviga sanningar och äkta värden gentemot människor utan tro och förkämparna för materialism och puritanism. Och var kommer denna syntes tydligare till uttryck än i den kristne Parsifals gestalt sökande efter ljusets helgade kalk.

Gjallarhornet

Box 60015, 104 01 Sthlm

Postgiro: 57 28 20 - 9

Nationell identitet- ett privilegium!

*Det mångkulturella samhället skapar inte bara rasism,
utan också mycket lidande för de värst drabbade - barnen med två hemländer!*

Av Johan Rinderheim

Vad innebär det egentligen att ha en nationell identitet? Är det att känna samhörighet med grabbarna i fotbollslandslaget när de vinner Europacupen? Är det att vifta med blå-gul flagga när kungen syns till? Eller är det kanske att sjunga nationalsången vid högtidliga tillfällen?

Nej, den nationella identiteten sitter djupare än så. Att vara medveten om sin nationella identitet är att känna samhörighet med sina förfäder, sitt lands historia och sina landsmän. Där en gång din farfars far slet med sin tråplog och din farfars mor gick bakom och sådde, där, på samma fält, sitter kanske en avlägsen släkting till dig på en traktor och utför samma arbete idag. Säkert har många av dina forna släktingar även utstått lidande och död i krig för att försvara vårt oberoende mot utländsk aggression och dominans. Ditt ursprung ger dig en identitet som ingen kan ta ifrån dig, eller på något sätt ändra på. Detta gäller inte bara dig utan på samma sätt har alla folk i alla länder någon slags nationell identitet. Alla folk, men inte alla människor. Ibland händer det att två individer från två sinsemellan olika folk skaffar barn. Dessa barn drabbas oundvikligen av en identitetskris - vilket folk tillhör de egentligen? Kommer

de båda föräldrarna dessutom från två etniskt **helt** olika folk, blir krisen än värre - man ser inte ut som någondera av föräldrarna!

Vi kan ta ett praktiskt exempel: en svensk och en nigerianska skaffar barn. Alla svenskar (även de s k fördomsfria) betraktar innerst inne barnen som halvsvarta. Det är inte speciellt märkvärdigt eftersom de ju faktiskt är mörkare i hyn än infödda svenskar. Men i Nigeria betraktas samma barn som halvvita och sålunda inga riktiga nigerianer. Inte heller det är speciellt märkvärdigt eftersom ingen kan förneka att barnen är ljusare i hyn än infödda nigerianer. Den enda identitet och självkänsla dessa barn kan få, är den som erbjuds av den ytliga amerikanska skräpkulturen. En skräpkultur som under tonvis av glitter och paljetter försöker dölja rasismen som råder mellan varje liten hudfärgsnyans i detta "frihetens" och kapitalets förlovade land.

Den värsta identitetskrisen drabbar emellertid de adoptivbarn som tas ifrån sin naturliga hemmiljö - kanske Afrika eller Asien - till barnlösa familjer i Västeuropa. Dessa barn förstår antagligen redan som spädbarn att något inte står rätt till - de skiljer sig ju helt ifrån sina föräldrar till ut-

seendet! Sådana adoptivföräldrars tilltag är inte bara enfaldigt, utan också onödigt. Det är ju självklart bättre att "distansadoptera" barn i tredje världen genom någon slags fadderverksamhet- om det nu är barnets bästa man tänker på? Den allmänmänniskliga rätten att växa upp i sin egen etniska och kulturella miljö borde gälla för alla barn, även för de som föds i fattiga länder!

Att sakna en nationell identitet behöver dock inte alltid medföra kriser och problem- det finns naturligtvis de som aldrig lider av sin identitetsbrist. Men det finns en naturlig tendens hos människan att sakna sina rötter ifall man inga har. Just därför bör inte den nationellt medvetne se ned på eller diskriminera den nationellt identitetslöse- han har det svårt nog ändå. Istället bör man stödja honom, visa gemenskap och

förståelse samtidigt som man verkar för att hans öde skall delas av så få som möjligt.

Att ha en nationell identitet är ett privilegium att glädjas åt, men det innebär också ett visst ansvar. Framför allt ansvarar man för sina barns nationella identitet och naturligtvis även för det egna folkets överlevnad. Dessutom har man ett stort moraliskt ansvar för att man själv- eller ens landsmän inte "slår över" i intolerant nationell chauvinism. Risken för sådana "överslag" minskar dock med information om vad nationellt medvetande och nationell identitet är för något. Ditt stöd till svensk patriotism är alltså inte bara ett ställningstagande mot massinvandring och folkdestruktion, utan även mot intolerans och rasism!

Gjallarhornet's bokservice erbjuder Er

"Camp of the saints"

av den franske författaren Jean Raspail

300 sidor hissnande framtidsvisioner

till det ringa priset av 55 kronor.

OBS! Boken är på engelska.

Gjallarhornet's bokservice

Box 60015, 104 01 Sthlm

Postgiro: 57 28 20 - 9

Våra gamla förfäders historia: bragder, kultur och religion från järnålderns tid har den senaste tiden fått ett allt starkare internationellt intresse. Dock ej i Sverige. Främsta orsaken till att intresset är så svagt, är att de svenska skolorna i stor utsträckning bojkottar vår historia. Istället prioriterar man utländsk historia och kultur. För att öka kunskapen och intresset för denna svunna tid, presenterar vi på Gjallarhornet här lite fakta om denna nordmännens berömda epok.

Vikingatiden

Av Per Svadling

Vikingatiden bröt ut då det blev för trångt i de nordiska länderna. Vid detta tillfälle började nordmännen expandera. De sk vikingatågen tog sig större och större kliv för var gång. En del färder gick ända till New Foundland i nordöstra Amerika. Myten om att Colombus skulle vara den första som upptäckte Amerika kan vi direkt avfärda. Vissa svenska vikingar sägs enligt en del källor ha haft handelsförbindelser med Kina. De delar som hemsöktes av nordmännen kallades för öster- och västerled. I österled ingick främst Tyskland, Baltikum, Ryssland och andra delar av riken och länder kring Östersjön eller

närliggande. De delar som ingick i österled hemsöktes främst av svenska vikingar. I västerled ingick främst nordvästra Tyskland, Frankrike och de brittiska öarna. Även fast Medelhavets folk inte räknas upp bland de främsta målen för nordmännen så fick de ändå smaka på det nordiska svärdet.

Sveriges dåvarande invånare var nästan totalt avstängda från havet i västerled och inriktade därför vanligtvis sin verksamhet på österled. Men de svenska vikingarna deltog ibland även i tågen i väster. Nordmännen behärskade helt haven! Inga nämnvärda sjömakter kunde stå emot de enor-

ma flottor som nordmännen förfogade över. Vikingarna slog sig ned på öar varifrån de via floderna trängde djupt in i landet och erövade både rikedom och ära genom listighet och en otrolig stridsduglighet. En annan fördel

de hade var att skeppen de förfogade över - som för övrigt var mycket sjödugliga - kunde dras på land och därmed kunde överraskningsmomentet utnyttjas effektivt. De första tågen inriktades på tillfälliga plundringar, men vid senare tillfällen erövrades stora landytor och

nya riken grundlades. Karl den stores försvarsanstalter i Friesland som han med stor omsorg vakat över under hela sin tid upprätthölls inte längre på det sätt som behövdes

för att kunna stå emot nordmännens fruktansvärda anfall. Detta gav nordmännen inspiration till att på 830-talet anfälla Friesland. De mest fruktbara trakterna i Friesland med

kyrkor, kloster och blomstrande handelsstäder stod nu öppna för nordmännens fruktade flottor. Andra jämförelsevis skonade kust-er utsattes nu för nordmännens fruktade anfall. De trängde allt djupare in i landet och handelsstäder som Antwerpen plundrades och ett antal fler större handelsstäder hemsöktes också. Efter besöken i Friesland var det Frankrikes tur att få bekanta sig med nordmännen. De utnyttjade den oenighet som uppstått efter Ludvig den frommes död år 840. Nordmännen seglade vid denna tid in i floden Seine och hotade bl a hamnstaden Roune och flera kloster som var tvungna att köpa sig fred. Samtidigt gick stora skaror uppför floden Loire förbi den starkt befästa staden Nantes och trängde ända in i Frankrikes hjärta, plundrade Amboise och Blois och belägrade Tours. Kort därefter erövrades Nantes. Efter detta bar det söder ut mot Garonnefloden, där Bordeaux och Toulouse

bevistades.

År 843 var det Spaniens tur att få besök av nordmännen. Austarien var det första riket som skulle komma att drabbas. Kort därefter belägrades Lissabon. Konung Ramiros av Austarien köpte sig inte bara fred utan hänvisade även vikingarna till de trakter där Austariens fiender bodde, morerna. Ett år efter Lissabons belägring, härjades södra Spanien. De seglade uppför floden Guadalquivir där de erövrade Sevillas förstäder och gjorde ett rikt byte. Under tiden

härjades Frankrike och i Paris var fruktan så stor för att fienden skulle komma, att en del flydde staden. Konungen själv hade låst in sig själv i klostret S:t Denis, som för tillfället var en av rikets mest befästa platser. Nordmännen kom också till Paris och erövrade dess kringliggande städer men hejdades av en smittosam sjukdom. Till slut tvingades konungen (Karl den skallige) efter mängder av böner inför frankrikes skyddshelgon, att köpa sig fri för den oerhörda summan 7000 silverpund.

Konung Karl den skallige tvingades senare **ännu** en gång köpa sig fri från en vikingaflotta, bestående av hundra skepp. Denna gång låg lösensumman på 5000 silverpund. Detta inträffade år 877. På sommaren 885 samlades en vikingaflotta på 700 skepp med en besättning på 30 - 40 000 man. Uppgiften är osäker och troligen något överdriven. Flottan seglade uppför Seine mot Paris, där de i löfte om fri genomfart skulle skona staden. Då nordmännen vägrades detta påbörjades en ordentlig

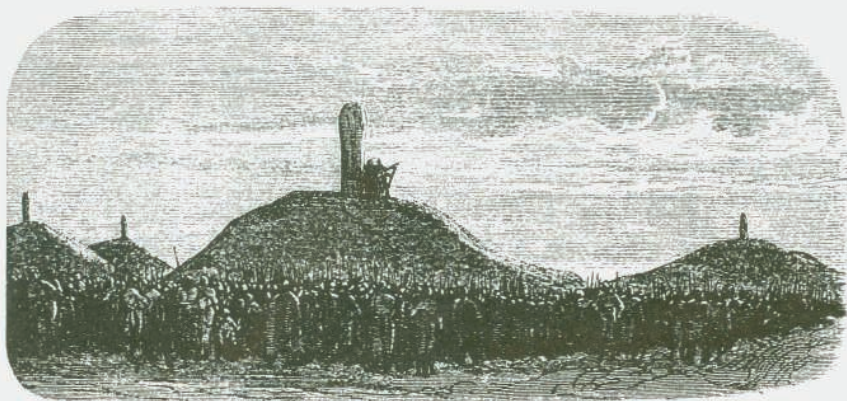

Nya plastdekaler med häftiga slogans!
Beställ provpaket 20 kronor.

Gjallarhornet
Postgiro: 57 28 20 - 9

belägring av staden. Paris kunde med stora svårigheter försvaras mot nordmännens belägringsmaskiner. Först i oktober 886, efter tio månaders belägring kom Karl den

därför spärrade de Seine. Men detta hindrade inte nordmännen att passera. De drog upp sina skepp på land och drog dem förbi Paris. På tillbaka vägen drogs skeppen också

tjocke med en undsättningshär. Karl den tjocke skyndade redan från början av sin ankomst att sluta fred med nordmännen. Vikingarna skulle i mars månad erhålla en stor penningssumma, men tills vidare skulle de ha fri genomfart i Paris. I och med detta uppfylldes deras krav som de så länge kämpat för, att segla vidare uppför Seine och nå Frankrikes mest välmående landskap, Bourgogne. Men parisarna ville dock inte låta nordmännen passera och

upp på land.

Den tyske konungen Arnulf lyckades visserligen erövra ett läger befäst av vikingar nära Löwen. Nordmännen led vid detta tillfälle ett stort nederlag, men deras makt var inte förlorad p g a detta. Stora härar var fortfarande kvar längs kusterna och flodstränderna. Karl den store lär redan 807 ha givit vikingahövdingen Halfdan ön Wahlcheren. Liknande gåvor lär ha utdelats till andra nordbor, i hopp om att de skulle skydda landet.

Karl den enfaldige gav området kring Seines nedre lopp och länet Bretagne till den fruktade hövdingen Gånge-Rolf i hopp om att han skulle försvara landet mot sina landsmän. Gånge-Rolf hade i många år varit i besittning av Rouen och härjat många delar av Frankrike. Seine-landet skall p g a krigen varit mycket folkfattigt, men blev nu ett blomstrande landskap. Det fick namnet Normandie efter sina bebyggare. Befolkningen i hertigdömet Normandie grundlade snart nya riken, såsom de normandiska rikena i Neapel och på Sicilien. Efter slaget vid Hastings (1066) grundlades konungariket England. Härjningarna av de brittiska öarna hade redan börjat omkring år 790. Nordborna hade före eller efter detta år börjat visa sig vid Färöarna, Shetlandsöarna, Orkneyöarna och Hebriderna. Det dröjde inte länge förrän vissa nordbor började övervintra eller t o m slå sig ned på dessa öar. Omkring år 812 började

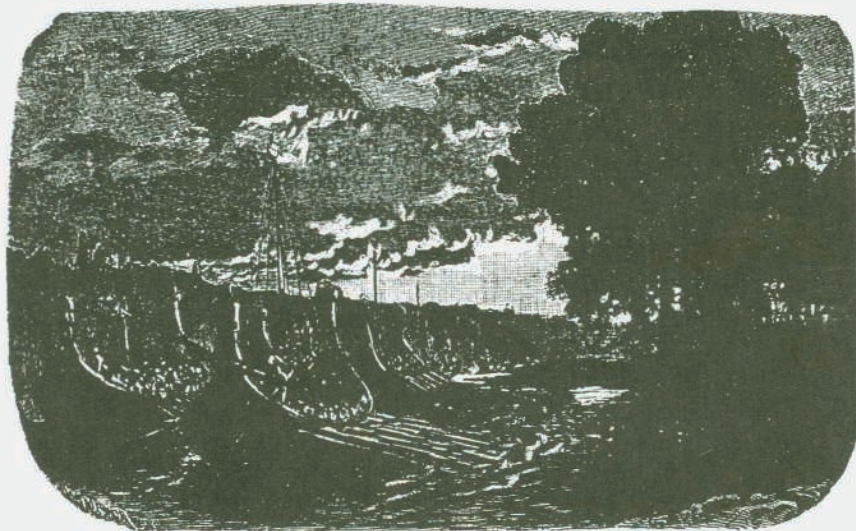
intresset för irländska kusterna öka och enskilda nederlag kunde inte hindra krigarnas ständigt växande her-
ravälde.

Omkring 800-talets mitt hade de erövrat Dublin och behärskade sedan staden i tre århundraden. På 850-talet grundlades nordiska riken i handelsstäderna Waterford och Limerick. Dessa riken grundlades mestadels på fredliga vägar eftersom irerna inte var kapabla till att driva handelssjöfart. Dessa riken behärskades också av nordmännen under flera århundraden.

Efter vikingarnas en-

staka besök i England hade detta land haft fred i över fyrtio år. Men år 832 skulle inte bli ett lungt år för engelsmännen, för det var året då nordmännen skulle visa sig utanför englands kuster. Då plundrade vikingarna utmed Themsens mynning. De kom tillbaka året därpå med 35 stora skepp och lade till vid kusten av Wessex, där på den tiden englands mäktigaste konung hade sitt huvudfäste. Det blev ett blodigt slag där vikingarna vann en stor seger. Kort därefter anlände en stor flotta vid Wales kust. Då ingick nordmännen ett

fredsförbund med britterna gentemot den anglosaxiske konungen. Vikingarna utnyttjade oenigheten såsom de gjort i Frankrike. Den anglosaxiske konungen lyckades två gånger besegra britterna och nordborna, men hela tiden anlände nya skaror nordiska krigare. År 866 anlände en stor vikingaflotta på englands östra kust med vikingahövdingarna Ingvar och Ubbe i spetsen. Nordens söner övergav nu helt sina skepp och övervintrade i Ostangeln, där ett fredsförbund slöts med befolkningen. Följande vår skaffade de sig hästar och gick över floden Humber till Northumberland där det pågick häftiga strider mellan två konungar, Osbristh och Ella. Vikingarna tågade sedan vidare mot Jorvik (York) och intog huvudstaden. Osbristh och Ella gav nu upp stridigheterna och gick med förenade

Bättre är att dricka fosterlandets vatten ur en träsko
Än att äta honung i ett fjärran främlingsland ur gyllne skålar

krafter mot Jorvik. Vid ett häftigt angrepp lyckades de åsamka vikingarna stora förluster. Men i anfallet stupade Osbristh och Ella och deras hövdingar, därmed var besittningen av Jorvik säkrad. Kort efter besättandet av staden erövrade krigarna näraliggande Northumberland. Den äldre befolkningen skyndade sig att sluta fred, så detta blev den sista erövringen vikingarna gjorde i England.

Efter att ha vunnit en fast utgångspunkt började erövringen av angränsade landskap. Under en fruktansvärd hungersnöd tågade nordborna in i Mercia och intog den viktiga staden Nottingham, som de övervintrade i. Mercia och Ostangeln togs i besittning av

Thules tappra stridsmän, som vid slutet av 870-talet innehade hela nordöstra England. Nu rustade sig nordmännen för att anfalla det konungarike som ännu var självständigt, Wessex.

Med en växlande krigslycka lyckades man få kung Alfred på knä. Han blev tvungen att köpa sig fri. När vikingarna kom tillbaka med en större här blev kungen tvungen att ge upp och förklädd ströva omkring. På detta sätt hade nordborna år 878 erövrat England på ett mycket segerrikt och ärofullt sätt.

Kung Alfreds ersättare Ethelred förberedde i hemlighet ett blodbad gentemot de nordbor som var bosatta i hans rike och "befria" landet från dem. Denna avskyvärda illgärning fick

inte alls den verkan upphovsmannen avsett. När underrättelsen nådde Sven Tveskägg i Danmark, beslöt han sig för att hämnas de grymma morden på hans landsmän. Genom Olof Tryggvassons fall i slaget vid Svolder hade Sven Tveskägg förstärkt sin maktposition avsevärt och hade därför mycket lättare att rusta en väldig flotta för att hämnas. År 1003 satte Tveskägg och hans väldiga kurs mot England. Efter en del strider erbjöd Ethelred Sven 24000 silverpund i löfte om fred. Nu nöjde sig inte Sven med silver utan hans mål var att erövra hela England, vilket hen slutligen uppnådde år 1013. Ethelred blev då tvungen att fly ur landet. Sven Tveskägg erkändes därpå som Englands konung.

Denna ärorika del ur sveriges historia - vikingarnas tid - vill dagens styresmän sopa under mattan. Kan de någonsin komma att lyckas?

Må nordmännen åter resa sig!

Kultur

— En bra bok —

"Camp of the saints" heter en bok som verkligen manar till eftertanke. Boken är skriven av den franske författaren Jean Raspail.

Handlingen äger rum i framtiden, troligen någon gång på 90-talet och målar upp en fruktansvärd situation. I Indien ockuperar en miljon ut hungrade trashankar ett antal fartyg som de tränger ihop sig på och styr sedan kosan mot Frankrike för att "söka asyl". Att de väljer just Frankrike beror på att de känner till Frankrikes mycket generösa och humana "flyktingpolitik".

I New York har gatuvåldet och rasbråken ökat så till den milda grad att man där nödgats bygga barrikader kring de svarta slumghettona. Vid den ryska gränsen har det kinesiska befolkningsöverskottet - flera miljoner fattigbönder - samlats för att be rysarna göra plats för sig så att de också får plats.

En nog så knepig situation med andra ord! Kan det hela verkligen sluta lyckligt? Läs själv den spännande fortsättningen. Boken är skriven på engelska och kan beställas genom Gjallarhornets bokservice för 55 kronor.

Kommunisten

*Med slagord och terror
som argumentation
och hjärncellen
aktiverad till bristningsgränsen
står enfalden:
Den röd-fascistiska nostalgikern.
Drömmar om England
-sekelskiftets England.
Drömmar om Ryssland
-revolutionens Ryssland.
Vägrar att tro
att världen förändrats.
Vägrar att inse
sin rätta plats:
platsen på historiens sophög.*

Johan Rinderheim

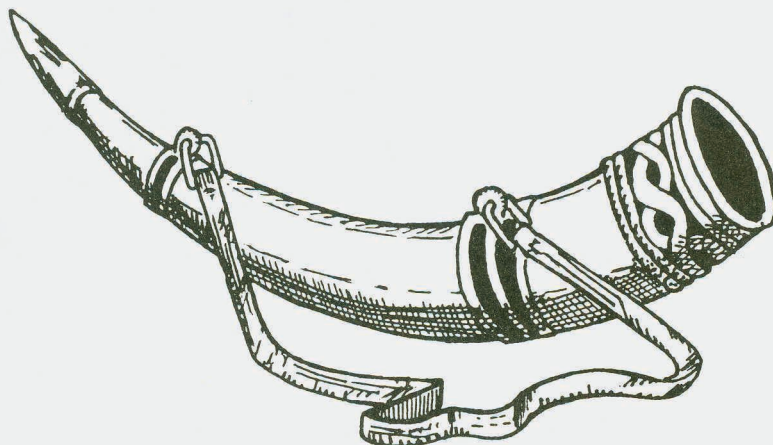
Nästa nummer: Stort karoliner-special!

Massor av intressant läsning!

Glöm ej att beställa Gjallarhornets
nya fräscha plastdekaler.
Blandad bunt provexemplar 20 kr.
Pg: 57 28 20 - 9

Skriv till Gjallarhornet:
Box 60015 104 01 Sthlm
Pg: 57 28 20 - 9

Gjallarhornet - För en
blågul framtid

Verner von Heidenstam

(1859-1940)

Hemmet

*Jag längtar hem till skogen.
Där finns en stig i gräset.
Där står ett hus på näset.
Var plockas under träden
så stora rosenhäger,
var vaggar blåsten säden
med sådant sus som hemma?
Var bäddas så mitt läger
vid aftonklockans stämma?*

*Var leva mina minnen?
Var leva mina döde?
Var lever jag i njugga
och långa år, som väva
av gråa garn mitt öde?
Jag lever som en skugga
där mina minnen leva:
Träd huset ej för nära,
fast portarna stå låsta,
fast deras trappsteg bära
av alla sammanblåsta
och torra löv en matta.
Låt andra röster skratta,
låt nya flöden skumma
i brons förvuxna dike
och bär mig till de stumma.*

*Jag sitter dock därinne
vid fönstret, själv ett minne.
Där är mitt kungarike.
Säg aldrig att de gamla,
när de sitt öga sluta,
att de, vi övergiva,
att de, som vi förskjuta,
snart doft och färg förlora
likt blommirna och gräsen,
att vi ur hjärtat riva
ett namn, som från din ruta
ett gammalt damm du blankar.
De resa sig så stora
som höga andeväsen.
De överskygga jorden
och alla dina tankar,
som, hur din lott är vorden,
var natt till hemmet vända
likt svalorna till nästet.
Ett hem! Det är det fästet,
vi rest med murar trygga
- vår egen värld - den enda
vi mitt i världen bygga.*

